

[Fuglsang.]

fremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner. Det er faktisk så tilløkkende, at man automatisk siger: skam få den, der ikke vil stemme for det. Det vil vi også, men jeg vil gerne sige, uden overdrevent store illusioner.

Sådan som det fremgår af lovforslagets tekst og oplysninger, vi har fået, er det et forslag, der koster amter og kommuner dyrt, 500 mill. kr. Hertil har man lagt 121 mill. kr. til et andet forslag angående ældreomsorg, hvortil kommer, at den moms, som også er med i buketten, vil koste kommunerne dyrt. Man har alt i alt beregnet alt dette til 1.250–1.275 mill. kr., og oven i alt dette må nu lægges omkostningerne ved devalueringen. Alt det gør, at når vi lægger sammen og trækker fra, kan der nok rejses nogen tvivl om det beskæftigelsesmæssige nettoresultat.

Disse nye byrder, som man her lægger på kommuner og amtskommuner, er jo penge, der skal tages andetsteds fra, og som let kan blive taget fra de oprindelige drifts- og anlægsudgifter, specielt da man i forbindelse med bistandsloven yderligere har væltet ganske store udgifter over på kommunerne, alt sammen noget, som i stedet for at fremme beskæftigelsen nok kan virke den modsatte vej.

Alt det, man nu lægger på amter og kommuner, må vel så ses i forbindelse med, at staten i sidste instans nok vil tjene en del på de forslag, vi har her.

Disse ting gør for øvrigt også, at vi lægger ganske stor vægt på, at ministeren nu virkelig effektivt opfylder dette ikke alt for forpligtende tilsagn, han gav i udvalget med hensyn til at se på begrænsningerne af lånerammer og den slags ting. Hvis ikke man tager det meget, meget fornuftigt og kontant, så kan disse lånegrænser komme til at spille en ganske afgørende rolle med hensyn til kommunernes beskæftigelsesarbejder.

Med hensyn til ændringsforslagene kan vi ikke stemme for de første af retsforbundets, dem om at undtage de energibesparende foranstaltninger i boliger, hvorimod vi kan stemme for det ændringsforslag, som går ud på at undlade at give tilskud til private. Det er – og det er også sådan nogenlunde forklaret – et forslag, som hviler på et meget, meget løst grundlag, uden at der egentlig er nogen mulighed for at kontrollere, hvordan dette bruges eller rettere sagt misbruges. Fra arbejdernes side er muligheden for kontrol næsten lig nul, dette så me-

get mere som vi har mange virksomheder, som ikke har en tillidsmand, og derfor tror jeg ikke, man behøver at være bange for – hvis det er det, man er bange for – at man ikke vil have respekt for arbejdsgiverens eneret til at lede og fordele arbejdet. Jeg er bange for, at denne respekt også vil slå igennem her, selv om jeg endnu mindre finder det rimeligt her, hvor det er skatteyderpenge, man administrerer.

Bølvig (RV):

Jeg skal i fravær af vort partis ordfører, hr. Niels Helveg Petersen, forsøge på at redegøre for det radikale venstres stilling til dette lovforslag.

Man kan ikke sige andet, end at man må være meget overrasket over at høre mange ordføreres modtagelse af dette forslag, for enhver, i hvert fald dem, der har været involveret i arbejde mod ungdomsarbejdsløshed, dette uhyggelige spøgelse, må klart erkende, at det er et af de vigtigste og mest værdifulde forslag i hele regeringens buket. Jeg er i hvert fald sikker på, at alle, der har været involveret i sådan et arbejde, ikke kan andet end modtage dette lovforslag med glæde.

Nu er det klart, at en fra det radikale venstre selvfølgelig ikke kan være voldsomt overrasket over, at regeringen kommer netop med dette forslag, for i vores beskæftigelsesplan i juli måned bad vi regeringen om at gennemføre et forslag af denne art, og det falder også helt i tråd med det beslutningsforslag, som det radikale venstre fremsatte i april 1977 netop om en indsats mod ungdomsarbejdsløsheden.

Vi er tilfredse, fordi man lokalt meget lettere kan sætte arbejde i gang, fordi man lokalt ved, hvor skoen trykker, og fordi man lokalt kender såvel arbejdstagere som arbejdsgivere. Jeg er sikker på, at en række aktive kommuner straks vil gå i gang, og vi vil formentlig komme til at se, at vi herinde har været for sløve og idøforladte fra centralt hold med hensyn til den indsats, vi har gjort indtil nu.

De kommuner, som helt har forsømt at gøre en indsats mod arbejdsløsheden, og de findes, vil gennem bestemmelserne om indbetaling til staten være tvunget til at ændre signaler. Lovforslagets § 4 binder i nogen grad kommunerne til bestemte opgaver, men hvis regeringen og ministeren vil administrere § 4, stk. 1 smidigt, er der åbnet op for en mangfoldighed af opgaver.

Det er af betydning, at gode ideer og succes-